

म.भा.टी.

॥ २२ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 एवमुक्तः प्रत्युवाच नकुलं सूतनंदनः ॥ सहशं राजपुत्रस्य धन्विनश्च विशेषतः ॥ ५ ॥ प्रहरस्व च मे वीरपश्यामस्तव पौरुषं ॥ कर्मकृत्वारणेशूरततः कथितुमर्हसि
 ॥ ६ ॥ अनुक्त्वा समरे तात शूरा युध्यन्ति शक्तितः ॥ प्रयुध्यस्व मया शक्त्या ह निष्येदर्पमेव ते ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा प्राहरत्तूर्णपांडुपुत्राय सूतजः ॥ विव्याध चैनं समरे त्रिसप्त
 त्याशिलीमुखैः ॥ ८ ॥ नकुलस्तु ततो विद्धः सूतपुत्रेण भारत ॥ अशीत्याशी विषप्रख्यैः सूतपुत्रमविध्यत ॥ ९ ॥ तस्य कर्णो धनुश्छित्वा स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ त्रिं
 शतापरमेष्वसः शरैः पांडवमर्दयत् ॥ १० ॥ ते तस्य कवचं भित्वा पपुः शोणितमाहवे ॥ आशीविषायथानागाभित्वा गांसलिलं पपुः ॥ ११ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय
 हेमपृष्ठदुरासदं ॥ कर्णं विव्याध सप्तत्यासारथिचित्रिभिः शरैः ॥ १२ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज नकुलः परवीरहा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कर्णस्य धनुराच्छिनत् ॥ १३ ॥ अ
 थैनं छिन्नधन्वानं सायकानां शतैस्त्रिभिः ॥ आजग्रे प्रहसन् वीरः सर्वलोकमहारथं ॥ १४ ॥ कर्णमभ्यर्दितं दृष्ट्वा पांडुपुत्रेण मारिष ॥ विस्मयं परमं जग्मूरथिनः सहदै
 वतैः ॥ १५ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय कर्णं विकर्त्तनस्तदा ॥ नकुलं पंचभिर्बाणैर्जत्रुदेशे समार्पयत् ॥ १६ ॥ तत्र स्थैरयतैर्बाणैर्माद्रीपुत्रो व्यरोचयत् ॥ स्वरश्मिभिरि
 वादित्यो भुवने विस्तृजन् प्रभां ॥ १७ ॥ नकुलस्तु ततः कर्णं विध्वा सप्तभिराशुगैः ॥ अथास्य धनुषः कोटिपुनश्चिच्छेद मारिष ॥ १८ ॥ सोन्यत्कार्मुकमादाय समरे वे
 गवत्तरं ॥ नकुलस्य ततो बाणैः समन्ताच्छादयद्दिशः ॥ १९ ॥ संछाद्यमानः सहसा कर्णचापच्युतैः शरैः ॥ चिच्छेद सशरांस्तूर्णशरैरेव महारथः ॥ २० ॥ ततो बाण
 मयं जालं विततं व्योम्नि दृश्यते ॥ खद्योतानामिव ब्रातैः संपतद्भिर्यथानभः ॥ २१ ॥ तैर्विमुक्तैः शरशतैश्छादितं गगनं तदा ॥ शलभानां यथा ब्रातैस्तद्वदासीद्दिशां प
 ते ॥ २२ ॥ तेशराहेमविकृताः संपतन्तो मुहुर्मुहुः ॥ श्रेणीकृता व्यकाशं तक्रौंचाः श्रेणीकृता इव ॥ २३ ॥ बाणजालवृते व्योम्नि छादिते च दिवाकरे ॥ नस्मसंपतते भू
 म्यां किंचिदप्यंतरिक्षगं ॥ २४ ॥ निरुद्धे तत्र मार्गे च शरसंघैः समन्ततः ॥ व्यरोचेतां महात्मानो कालसूर्याविवोदितौ ॥ २५ ॥ कर्णचापच्युतैर्बाणैर्वध्यमानास्तु सोम
 काः ॥ अवालीयन्तरा जेंद्रवेदनार्त्ता भृशार्दिताः ॥ २६ ॥ नकुलस्य तथा बाणैर्हन्यमाना च मूस्तव ॥ व्यशीर्यत दिशो राजन्वाव नुन्ना इवांबुदाः ॥ २७ ॥ ते सेने हन्य
 माने तु ताभ्यां दिव्यैर्महाशरैः ॥ शरपातमपाक्रम्य तस्थतुः प्रेक्षिकेतदा ॥ २८ ॥ प्रोत्सारितजनेतस्मिन् कर्णपांडवयोः शरैः ॥ अविध्येतां महात्मानावन्योन्यं शर
 वृष्टिभिः ॥ २९ ॥ विदर्शयन्तौ दिव्यानि शस्त्राणि बलमूर्धनि ॥ छादयन्तौ च सहसा परस्परवधैः पिणौ ॥ ३० ॥